

Daniels Bog - Nummer Tredive

Frygtens time

Jeff Pippenger

2023-12-25

Belsazzars frygt for den mysteriske skrift vedrører ikke blot hans død og afslutningen på det sjette rige i Bibelens profeti, men også det punkt i den profetiske historie, hvor frygt griber jordens konger. Deres frygt frembringes af Islams „østvind“. Deres frygt er som hos en fødende kvinde og identificerer således en gradvis tiltagende smerte, som kommer med stadig større hastighed.

Frygten begynder ved „timen“ for Belsazzars fest, skønt den oprindeligt indtraf den 11. september 2001. Fra da af begynder vindene at glide ud gennem hænderne på de fire engle, som holder dem tilbage i beseglingstiden for de hundrede og fireogfyrre tusinde. Klagesangen over Tyrus, som Ezekiel identificerer, definerer Tyrus ved at stille det profetiske spørgsmål: „Hvilken by er som Tyrus, som den ødelagte midt i havet?“

Tarsisskibene sang om dig på dit torv; og du blev opfyldt og gjort overmåde herlig midt ude på havene. Dine roere har ført dig ud på de store vande; østvinden har knust dig midt ude på havene. Din rigdom og dine varer, dit handelsgods, dine søfolk og dine styrmænd, dine skibsreparatører og købmændene med dit handelsgods og alle dine krigsmænd, som er i dig, ja, hele din skare, som er i din midte, skal falde midt ude i havene på din undergangs dag. Forstæderne skal skælve ved lyden af dine styrmænds råb. Og alle, som fører åren, søfolkene og alle havets styrmænd, skal stige ned fra deres skibe; de skal stå på land. Og de skal lade deres røst høre imod dig og råbe bittert, og de skal kaste støv på deres hoveder, de skal vælte sig i asken. Og de skal gøre sig helt skaldede for din skyld og binde sæk om sig, og de skal græde over dig med hjertets bitterhed og bitter klage. Og i deres jamren skal de optage en klagesang over dig og klage over dig og sige: Hvilken by er som Tyrus, som den, der blev tilintetgjort midt ude i havet? Da dine varer gik ud fra havene, mættede du mange folk; du gjorde jordens konger rige ved mængden af din rigdom og dit handelsgods. På den tid, da du bliver knust af havene i vanddybet, skal dit handelsgods og hele din skare i din midte falde. Alle øernes indbyggere skal forfærdes over dig, og deres konger skal gribes af stor rædsel, deres ansigter skal fortrækkes. Købmændene blandt folkene skal pibe ad dig; du skal blive til rædsel og aldrig være mere. Ezekiel 27:25–36.

Tyrus er den stad eller det kongerige, som jordens købmænd bittert græder over og derpå spørger: „Hvilken stad er som Tyrus?“ Dette gør de på den „tid“, da staden knuses i havet. I Åbenbaringen kapitel atten er Tyrus' skøge, som er Roms skøge, og som har bedrevet utugt med jordens konger, og som identificeres som den store stad, hvis dom kommer på én time og på én dag. Hun er den stad, som fremkalder det profetiske spørgsmål fra de jammerende konger og købmænd.

Derfor skal hendes plager komme på én dag: død og sorg og hungersnød; og hun skal fuldstændig opbrændes med ild; for stærk er den Herre Gud, som dømmer hende. Og jordens konger, som har drevet hor med hende og levet i vellyst sammen med hende, skal begræde hende og klage over hende, når de ser røgen af hendes brand. De står langt borte af frygt for

hendes pine og siger: Ak, ak, du store stad Babylon, du mægtige stad! for på én time er din dom kommet. Og jordens købmænd skal græde og sørge over hende; for ingen køber deres varer mere: varer af guld og sølv og ædelstene og perler og fint linned og purpur og silke og skarlagen og alt thynetræ og alle slags kar af elfenben og alle slags kar af det kostbareste træ og af kobber og jern og marmor, og kanel og vellugtende stoffer og salver og røgelse og vin og olie og fint mel og hvede og kvæg og får og heste og vogne og slaver og menneskesjæle. Og de frugter, som din sjæl begærede, er viget fra dig, og alle de lækre og strålende ting er viget fra dig, og du skal aldrig mere finde dem. Købmændene med disse varer, som blev rige ved hende, skal stå langt borte af frygt for hendes pine, grædende og klagende, og sige: Ak, ak, den store stad, som var klædt i fint linned og purpur og skarlagen og prydet med guld og ædelstene og perler! For på én time er så stor rigdom lagt øde. Og enhver skibsfører og alle, som sejler på skibe, og sømændene og alle, som har deres næring af havet, stod langt borte og råbte, da de så røgen af hendes brand, og sagde: Hvilken stad er som denne store stad! Og de kastede støv på deres hoveder og råbte, grædende og klagende, og sagde: Ak, ak, den store stad, ved hvis kostbarhed alle, som havde skibe på havet, blev rige! for på én time er hun blevet lagt øde. Åbenbaringen 18:8–19.

Åbenbaringen af Jesu Kristi forseglingers opløsning omfatter Midnatsråbets budskab. Dette budskab er den anden profeti i Ezekiel syvogtredive, som bringer de døde, tørre ben, der har ligget i gaderne i tre og en halv dag, til live som en mægtig hær. Dette budskab er det budskab, som indbefatter sandheden om, at det er Islam, Herren benytter til at bringe fuldbyrdende dom over De Forenede Stater for håndhævelsen af søndagen. Denne dom kommer i den „time“, da det store jordskælv indtræffer, hvilket også er den „time“, da håndskriften kom til syne på Belsazzars væg. Håndskriften frembragte den frygt, som fremstilles som den, der griber alle kongerne og købmændene, når planeten jordens økonomiske struktur styrtes ved Islams „østvind“, idet de i hemmelighed er trængt ind i Belsazzars rige gennem den forsømte nedre „mur“ mod syd.

Den »by« eller det rige, som kongerne og købmændene begræder og om hvilket de spørger: »hvilken by er lig denne store by«, er den hore af Tyrus' rige, hun som da synger sine sange og bedriver utugt med netop disse konger. Alle profeterne taler om verdens ende, og de stemmer overens med hinanden, så Ezekiels købmænd er de samme købmænd som i Johannes' Åbenbaring kapitel atten. Tre gange i Johannes' Åbenbaring kapitel atten klager de: »ve, ve«, idet den store by og hele planetens jordiske finansielle struktur styrtes ned. Det græske ord, der i dette afsnit oversættes med »ve«, er nøjagtig det samme ord, som oversættes tre gange i Johannes' Åbenbaring kapitel otte, vers tretten, og som dér gengives med et andet engelsk ord.

Og jeg så, og jeg hørte en engel flyve midt gennem himlen og sige med høj røst: Ve, ve, ve over jordens beboere på grund af de øvrige røster fra de tre engles basuner, som endnu skal lyde! Åbenbaringen 8:13.

Kongerne og købmændene begræder ødelæggelsen af verdensøkonomien med ordene: „ve, ve“, hvilket betyder „ve, ve“, og „Ve'et“ er et symbol på islam. Den frygt, som griber Belsazzar og hans stormænd, da håndskriften viser sig på væggen, er den frygt, der frembringes, når planeten jords økonomiske struktur ødelægges ved vedvarende angreb fra islam, som Gud benytter som sit forsynsmæssige redskab til at fuldbyrde sin eksekutive dom over dem, der drikker Babylons vin,

det vil sige håndhævelsen af søndagen. Denne sandhed er temaet i Esajas treogtyves „byrde“ over skøgen „Tyrus“.

Byrden over Tyrus. Jamr, I Tarsis-skibe; thi den er ødelagt, så der hverken er hus eller indgang. Fra Kittims land bliver det kundgjort for dem. Vær stille, I øens indbyggere, du, som Sidons købmænd, de som farer over havet, har gjort rig. Og over store vande kommer Sihors sæd, flodens høst er dens indtægt, og hun er et marked for folkene. Skam dig, Sidon; thi havet har talt, havets fæstning, og sagt: Jeg har ikke været i fødselsveer og ikke født børn, jeg har ikke opfostret unge mænd eller opdraget jomfruer. Som når rygtet kommer om Ægypten, således skal de vride sig i smerte ved rygtet om Tyrus. Drag over til Tarsis; jamr, I øens indbyggere. Er dette eders jublende stad, hvis oprindelse er fra ældgamle dage? Hendes egne fødder skal føre hende langt bort for at bo som fremmed. Hvem har besluttet dette imod Tyrus, den kronende stad, hvis købmænd var fyrster, hvis handelsmænd var jordens fornemme? Hærskarers Herre har besluttet det for at vanhellige al herligheds stolthed og bringe alle jordens fornemme i foragt. Drag gennem dit land som en flod, du Tarsis' datter; der er ikke mere nogen styrke. Han har udrakt sin hånd over havet, han har rystet kongerigerne; Herren har givet befaling imod købmandsstaden om at ødelægge dens fæstninger. Og han sagde: Du skal ikke mere juble, du undertrykte jomfru, Sidons datter; stå op, drag over til Kittim; heller ikke dér skal du finde hvile. Se kaldæernes land; dette folk var intet, indtil Assyrerer grundlagde det for dem, der bor i ørkenen; de rejste dets tårne, de opførte dets paladser, og han gjorde det til en ruin. Jamr, I Tarsis-skibe; thi eders fæstning er ødelagt. Og det skal ske på den dag, at Tyrus skal være glemt i halvfjerds år, efter én konges dage; efter enden på halvfjerds år skal det gå Tyrus som med en skøge. Tag en harpe, gå omkring i staden, du glemte skøge; spil lifligt, syng mange sange, for at du må blive husket. Og det skal ske efter enden på halvfjerds år, at Herren vil hjemsege Tyrus, og hun skal vende tilbage til sin lejeløn og bedrive hor med alle verdens riger på jordens flade. Og hendes handel og hendes lejeløn skal være hellighed for Herren; det skal ikke oplagres eller gemmes, thi hendes handel skal være for dem, der bor for Herrens åsyn, til at spise sig mætte og til varige klæder. Esajas 23:1–18.

De halvfjerds år, som er som „én konges dage“, er fremstillet ved Babylons rige, for en konge er et rige, og det bogstavelige Babylon herskede i halvfjerds år. De halvfjerds år for det bogstavelige Babylon endte i den „time“, da håndskriften viste sig på væggene i Belsazzars festsal. Samme nat blev han dræbt af den magt, som kom gennem „muren“ ubemærket, for han holdt fest og drak Babylons vin, mens Nebukadnezars orkester spillede musikken, og Tyrus' skøge sang den søde melodi, og det frafaldne Israel dansede og bøjede sig.

Da blev alle involverede grebet af frygt, for Gud havde „fattet råd imod Tyrus“ og havde „besluttet“ „at vanhellige al herligheds stolthed og bringe alle jordens fornemme i foragt“. Gud „rystede derfor rigerne“ med den „store jordrystelse“ i den „time“, for Gud havde „givet en befaling imod“ handelsriget „om at ødelægge dets fæstninger“. I frygtens „time“ for Belsazzar begyndte kongerne og købmændene at søge efter at forstå betydningen af de brændende ord på væggen. Belsazzars død er ved at indtræffe, men på det tidspunkt er han endnu i live. Derfor søgte han at forstå de hemmelighedsfulde ord og tilbød de vise mænd belønninger, hvis de kunne tyde skriften, men det kunne ikke gøres, for Babylons vise mænd anvender den metode til bibelstudium,

som var en forfalskning af sandheden. De hemmelighedsfulde ord er som synet af en bog, der er forseglet.

Da kom alle kongens vise mænd ind; men de kunne hverken læse skriften eller kundgøre kongen dens tydning. Da blev kong Belsazzar stærkt forfærdet, og hans ansigtsskær forandredes, og hans stormænd blev grebet af rædsel. Nu kom dronningen ind i festsalen på grund af kongens og hans stormænds ord; og dronningen tog til orde og sagde: O konge, lev evindeligt! Lad ikke dine tanker forfærde dig, og lad ikke dit ansigtsskær forandres. Der er en mand i dit rige, i hvem de hellige guders ånd er; og i din faders dage blev lys og forstand og visdom, lig gudernes visdom, fundet hos ham; og kong Nebukadnezar, din fader, kongen, siger jeg, din fader, gjorde ham til overhoved for spåmændene, stjernetydere, kaldæere og sandsigere; eftersom en fremragende ånd og kundskab og forstand, tydning af drømme og forklaring af dunkle ord og løsning af tvivlsspørgsmål blev fundet hos denne Daniel, som kongen gav navnet Belteshazzar. Lad nu Daniel blive kaldt, så skal han kundgøre tydningen. Derpå blev Daniel ført ind for kongen. Og kongen talte og sagde til Daniel: Er du den Daniel, som er blandt de bortførte af Judas fangenskab, og som kongen, min fader, førte bort fra Juda? Jeg har hørt om dig, at gudernes ånd er i dig, og at lys og forstand og fremragende visdom findes hos dig. Og nu er de vise mænd, stjernetyderne, blevet ført ind for mig, for at de skulle læse denne skrift og kundgøre mig dens tydning; men de kunne ikke angive sagens tydning. Men jeg har hørt om dig, at du kan give tydninger og løse tvivlsspørgsmål. Hvis du nu kan læse skriften og kundgøre mig dens tydning, skal du klædes i purpur og få en guldkæde om din hals og være den tredje hersker i riget. Daniel 5:8–16.

Dronningen i paladset var ikke Belsazzars hustru, men hans bedstefars dronning, og hun vidste, hvem der kunne læse skriften på væggen. Der var en kirke (for en kvinde er profetisk set en kirke) i riget, som vidste, hvem der kunne forstå Guds hemmeligheder.

Der var i paladset en kvinde, som var visere end dem alle — dronningen, Belshazzars bedstefaders dronning. I denne nødsituation talte hun til kongen med ord, som sendte en lysstråle ind i mørket. »O konge, lev evindeligt,« sagde hun, »lad ikke dine tanker forfærde dig, og lad ikke dit ansigt forandres. Der er en mand i dit rige, i hvem de hellige guders ånd er; og i din faders dage fandtes der hos ham lys og indsigt og visdom, lig gudernes visdom; og kong Nebukadnezar, din fader, kongen, ja, din fader, gjorde ham til overhoved for drømmetydere, stjernetydere, kaldæerne og spåmændene; ... lad nu Daniel blive tilkaldt, og han skal kundgøre tydningen.«

»Så blev Daniel ført ind for kongen.« Idet Belsazzar gjorde en anstrengelse for at tage sig sammen og vise sin myndighed, sagde han: »Er du den Daniel, som hører til de bortførte fra Juda, hvilke kongen, min fader, førte bort fra Judæa? Jeg har endog hørt om dig, at gudernes ånd er i dig, og at lys og indsigt og fremragende visdom findes hos dig.... Men hvis du kan læse skriften og kundgøre mig dens tydning, skal du blive klædt i skarlag og få en guldkæde om din hals, og du skal være den tredje hersker i riget.«

„Daniel lod sig ikke overvælde af kongens ydre fremtoning, heller ikke blev han forvirret eller skræmt af hans ord. ‘Behold dine gaver selv,’ svarede han, ‘og giv dine belønninger til en anden; dog vil jeg læse skriften for kongen og kundgøre ham tydningen. O konge, den højeste

Gud gav Nebukadnezar, din fader, kongedømme og majestæt og herlighed og ære.... Men da hans hjerte ophøjede sig, og hans sind forhærdedes i hovmod, blev han styrtet fra sin kongelige trone, og hans herlighed blev taget fra ham.... Og du, hans søn, Belsazzar, har ikke ydmyget dit hjerte, skønt du vidste alt dette, men har ophøjet dig mod himlens Gud; og karrene fra hans hus har man båret frem for dig, og du og dine stormænd, dine hustruer og dine medhustruer har drukket af dem, og du har lovprist guder af sølv og guld, af kobber, jern, træ og sten, som hverken ser eller hører eller forstår; men den Gud, i hvis hånd dit åndedrag er, og som råder over alle dine veje, ham har du ikke æret.”

»Dette er den skrift, som blev skrevet: Mene, Mene, Tekel, Upharsin. Dette er tydningen af sagen: Mene: Gud har talt dit kongeriges dage og gjort ende på det. Tekel: Du er vejet på vægtskålen og fundet for let. Peres: Dit rige er delt og givet til mederne og perserne.«

„Daniel veg ikke bort fra sin pligt. Han holdt kongens synd frem for ham og viste ham de lærdomme, han kunne have draget, men ikke havde. Belsazzar havde ikke taget de begivenheder til sig, som var så betydningsfulde for ham. Han havde ikke læst sin bedstefars historie rigtigt. Ansvar for at kende sandheden var blevet lagt på ham, men den praktiske lære, han kunne have lært og handlet efter, havde han ikke taget til hjerte; og hans handlemåde medførte det visse resultat.

„Dette var den sidste pralefest, som den kaldæiske konge holdt; for Han, som længe bærer over med menneskets forvildelse, havde afsagt den uigenkaldelige dom. Belsazzar havde i høj grad vanæret Ham, som havde ophøjet ham til konge, og hans prøvetid blev taget fra ham. Mens kongen og hans stormænd var på højdepunktet af deres udskejelser, ledte perserne Eufrat bort fra sit leje og marcherede ind i den ubeskyttede by. Mens Belsazzar og hans fyrster drak af Jehovas hellige kar og priste deres guder af sølv og guld, stod Kyros og hans soldater under paladsets mure. ‘I samme nat,’ siger beretningen, ‘blev Belsazzar, kaldæernes konge, dræbt. Og mederen Darius overtog riget.’” Bible Echo, 2. maj 1898.

Midt i krisen erkendte dronningen (en kirke), at der findes en kilde, som kan identificere „Future for America“. Daniel står atter på sin plads for at opfylde sit formål ved dages ende. Vidnesbyrdet om banneret, givet i den brændende ovn af Shadrach, Meshach og Abednego, gives nu af Daniel, idet han føjer til sandhedens linje, at i „tiden“ for søndagslovskrisen vil de, som repræsenterer banneret, blive ført frem for statsmagterne for at aflægge vidnesbyrd om sandheden.

“De skal udlevere jer til råd, ... ja, også for landshøvdinge og konger skal I føres frem for min skyld, til et vidnesbyrd for dem og for hedningerne.’ Matthæus 10,17.18, R.V. Forfølgelse vil udbrede lyset. Kristi tjenere vil blive ført frem for verdens stormænd, som ellers måske aldrig ville høre evangeliet. Sandheden er blevet misfremstillet for disse mænd. De har lyttet til falske anklager angående Kristi disciples tro. Ofte er deres eneste mulighed for at lære dens sande karakter at kende det vidnesbyrd fra dem, som føres for retten på grund af deres tro. Under forhør bliver disse pålagt at svare, og deres dommere at lytte til det aflagte vidnesbyrd. Guds nåde vil blive skænket hans tjenere til at møde nøden. ‘Det skal blive jer givet,’ siger Jesus, ‘i samme stund hvad I skal tale. For det er ikke jer, der taler, men jeres Faders Ånd, som taler i jer.’ Når Guds Ånd oplyser hans tjeneres sind, vil sandheden blive fremstillet i sin guddommelige kraft og dyrebarhed. De, som forkaster sandheden, vil stå frem for at anklage

og undertrykke disciplene. Men under tab og lidelse, ja indtil døden, skal Herrens børn åbenbare sagtnodigheden hos deres guddommelige forbilleder. Således vil kontrasten mellem Satans redskaber og Kristi repræsentanter blive set. Frelseren vil blive ophøjet for herskerne og folket.” Messias’ liv, 354.

Ligesom de tre mænd var Daniel ikke interesseret i nogen gaver, og han havde heller ikke behov for at øve det, han ville sige. Han fremlagde ganske enkelt fortolkningen af de „syv tider“, som var fremstillet på væggen.

Vi vil fortsætte fortællingen om Belsazzar i den næste artikel.

„De, som er utro mod Guds værk, mangler principfasthed; deres motiver er ikke af en sådan karakter, at de vil lede dem til under alle omstændigheder at vælge det rette. Guds tjenere bør til enhver tid føle, at de er under deres Arbejdsgivers øje. Han, som overvågede Belsazzars helligbrødefulde gæstebud, er til stede i alle vore institutioner, i købmandens kontor, i det private værksted; og den blodløse hånd nedskriver lige så vist jeres forsømmelse, som den nedskrev den gudsbespottelige konges frygtelige dom. Belsazzars fordømmelse blev skrevet med ildskrift: ‘Du er vejet på vægtskålene og fundet for let’; og hvis I undlader at opfylde jeres gudgivne forpligtelser, vil jeres fordømmelse blive den samme.“ Messages to Young People, 229.